

GEMEENTEBLAD VAN VELSEN

No. 195

9 oktober 1992

Fiscalisering van parkeerboetes.

Aan de gemeenteraad.

1. Inleiding

Thans worden in de gemeente Velsen in het kader van het betaald parkeren parkeergelden geheven. De juridische basis van de heffing is terug te vinden in de Parkeergeldverordening.

Op 1 januari 1991 zijn de Wet van 21 juni 1990 inzake parkeerbelastingen en het daarbij behorende Besluit gemeentelijke parkeerbelastingen in werking getreden. De huidige Parkeergeldverordening dient uiterlijk op 1 januari 1993 in overeenstemming te worden gebracht met de nieuwe regelgeving.

2. Gevolgen nieuwe regelgeving

Op de eerste plaats wordt niet langer gesproken over parkeergelden maar over parkeerbelastingen. Voorts hebben de gemeenten een aantal opties voor wat betreft de handhaving van het betaald parkeren.

De gemeente kan er voor kiezen om wanbetalers van parkeerbelastingen zelf aan te pakken. Hierbij wordt dan in plaats van een parkeerboete een zogenaamde naheffingsaanslag opgelegd. De invordering van de naheffingsaanslag geschiedt op dezelfde wijze als bij andere belastingen. Indien betaling uitblijft kan in eerste instantie een aanmaning en uiteindelijk een dwangbevel worden opgelegd. Een dergelijke werkwijze wordt aangeduid met de term "fiscalisering van parkeerboetes" oftewel "fiscale handhaving van het betaald parkeren".

De gemeente kan ook kiezen voor een voortzetting van de huidige werkwijze. Hierbij krijgt de wanbetaler een boete die vervolgens door de politie en justitie wordt afgedaan. Overigens is er voor wat betreft de boete onlangs iets gewijzigd. Met ingang van 1 juli 1992 is de Wet Mulder van toepassing. Dit houdt in dat lichte verkeersovertredingen (waaronder het niet betalen van parkeerbelasting) overgeheveld worden van het strafrecht naar het administratieve recht. Met de Wet Mulder wordt een effectieve handhaving van verkeersvoorschriften beoogd. De beschreven werkwijze wordt aangeduid met de term "administratiefrechtelijke handhaving van het betaald parkeren".

Ter beoordeling van de vraag welke werkwijze in Velsen gehanteerd moet worden, t.w. fiscale of administratiefrechtelijke handhaving, is gekeken naar de gevolgen voor het parkeerbeleid en de financiële gevolgen.

2.1. Gevolgen voor parkeerbeleid

De parkeerbelasting kan geheven worden in het kader van de parkeerregulering. Uitgaande van de huidige situatie levert de keuze voor administratiefrechtelijke handhaving (voortzetting van de huidige werkwijze) geen problemen op voor wat betreft de parkeerregulering. Wel moet worden aangehaald dat de invloed van de gemeente op de te stellen prioriteiten voor het handhavingsbeleid vrij gering is. Zij is in deze afhankelijk van Justitie.

Voor wat betreft de toekomstige ontwikkeling met betrekking tot het parkeerbeleid, kan het volgende worden opgemerkt. De huidige gemeentelijke normen voor de parkeercapaciteit zijn doorgaans gebaseerd op het maximaal inspelen op de vraag naar parkeerplaatsen. Volgens de rijksoverheid is dit beleid achterhaald. Zij is van mening dat het parkeerbeleid in de toekomst een belangrijk instrument ter regulering van het autogebruik zal dienen te zijn. Onderzoek heeft namelijk uitgewezen dat de "automobiliteit" de komende jaren nog aanzienlijk zal toenemen. Teneinde het autoverkeer te beperken, zijn door de rijksoverheid parkeernormen vastgesteld. De rijksoverheid is van mening dat de genoemde normen op korte termijn geëffectueerd dienen te worden. Voorts wordt gesteld dat ter regulering van het autoverkeer het aantal parkeerplaatsen waarvoor moet worden betaald, uitgebreid zal moeten worden.

Het invoeren van betaald parkeren is gebaseerd op het uitgangspunt dat het langparkeren ontmoedigd moet worden. Dit uitgangspunt zal gelet op de door de rijksoverheid geschetste ontwikkeling met betrekking tot het parkeerbeleid (beperking en regulering van het autogebruik) in de praktijk steeds meer gaan spelen. Mogelijk kan dit ertoe leiden dat het parkeerbeleid in Velsen ter discussie gesteld dient te worden. In hoeverre dit noodzakelijk is, zal nog moeten blijken. Het afremmen van het langparkeren ten gevolge van wanbetaling zal alleen effect hebben indien de pakkans groot is. Voorts is van belang dat voorkomen dient te worden dat de wanbetaler de "boete" niet voldoet vanwege tekortkomingen in het invorderingstraject. In deze heeft een fiscale handhaving van het betaald parkeren enkele duidelijke voordelen ten opzichte van een administratiefrechtelijke handhaving. Gemeenten kunnen bij fiscalisering hun eigen prioriteiten voor het handhavingsbeleid stellen. Zij zijn niet meer afhankelijk van Justitie. Voorts kan een deel van de controlekosten, voor zover het de naheffing van het betaald parkeren (de huidige "boete") betreft, verhaald worden. Hierover meer bij het onderdeel waar de financiële gevolgen worden belicht.

Geconcludeerd wordt dat voor wat betreft het parkeerbeleid de voorkeur uit gaat naar fiscalisering als handhavingsmiddel van het betaald parkeren. Dit, mede gelet op de toekomstige ontwikkelingen in deze. Met nadruk wordt er op gewezen dat instemming met het gestelde in dit gemeentebled niet inhoudt dat de visie van de rijksoverheid ten aanzien van het parkeerbeleid wordt gedeeld. Zoals reeds eerder opgemerkt zullen de mogelijke gevolgen voor het parkeerbeleid in Velsen nog onderzocht dienen te worden.

2.2. Financiële gevolgen

In het kader van controle/toezicht op de naleving van gemeentelijke voorschriften (ingevolge bijvoorbeeld de APV en belastingverordeningen) worden 2 extra krachten aangetrokken. Het totaal aantal controleurs komt hiermee op 3. Ingeschat wordt dat met de controle op het betaald parkeren 1 mensjaar gemoeid is. Hieronder is tevens begrepen het uitschrijven van de boetes (bij administratiefrechtelijke handhaving) danwel naheffingsaanslagen (bij fiscale handhaving). Uitgegaan wordt van ± 1.000 boetes/naheffingsaanslagen per jaar.

Indien gekozen wordt voor administratiefrechtelijke handhaving van het betaald parkeren (voortzetting van de huidige werkwijze) zijn hieraan geen directe financiële gevolgen verbonden. Indien het beoogde effect van de per 1 juli van kracht geworden Wet Mulder, namelijk een effectieve handhaving van het betaald parkeren, daadwerkelijk gerealiseerd wordt, zullen, vanwege een toenemende betalingsbereidheid, de inkomsten uit hoofde van parkeerbelasting mogelijk kunnen toenemen. De genoemde inkomsten kunnen echter ook afnemen, enerzijds doordat minder gebruik gemaakt wordt van de auto, anderzijds doordat de automobilist zijn toevlucht zoekt tot alternatieve parkeermogelijkheden.

Ingeval de parkeerboetes gefiscaliseerd worden (de boete wordt vervangen door een belastingaanslag) zijn de financiële gevolgen onder meer afhankelijk van de wijze waarop de fiscalisering in de praktijk wordt uitgevoerd.

Voor wat betreft de administratieve verwerking en de invordering van de naheffingsaanslagen is gekozen voor de volgende werkwijze.

1. Verwerking naheffingsaanslagen	Bureau belastingen
2. Behandeling bezwaar- en beroepschriften	Bureau belastingen
3. (Dwang)invordering	Politiebureau:
-ontvangst contante betalingen.
Comptabiliteit:
-overige invorderingshandelingen.

Kosten naheffingsaanslagen

De kosten op jaarbasis verbonden aan het opleggen en invorderen van naheffingsaanslagen zijn als volgt berekend.

Kosten welke ingevolge de wettelijke regeling tot de kosten van naheffingsaanslagen gerekend worden f 148.960

Kosten per naheffingsaanslag (op basis van 1.000 naheffingsaanslagen per jaar) f 148

Per naheffingsaanslag mag ingevolge de wettelijke regeling maximaal f 65,-- doorberekend worden. Een boete wegens fout parkeren bedraagt thans f 50,--. Overwogen is of de kosten van de naheffingsaanslag gelijkgesteld dienen te worden aan de hoogte van de parkeerboete. Gelet op de aan het opleggen van naheffingsaanslagen verbonden kosten, wordt echter aanbevolen de kosten per naheffingsaanslag te bepalen op f 65,-- (maximum).

Van de kosten welke verband houden met het betaald parkeren, kan een bepaald gedeelte aangemerkt worden als extra kosten in het kader van de fiscalisering. Genoemde kosten zijn berekend op f 62.160,-- per jaar.

Baten naheffingsaanslagen

Uitgaande van 1.000 naheffingsaanslagen per jaar à f 65,-- per naheffingsaanslag, bedragen de jaarlijkse baten f 65.000,--.

Kosten wielklem, wegslepen en stallen van voertuigen

Als middel om de betaling van de belasting en kosten van de naheffing zeker te stellen, kan een wielklem worden aangelegd. Voorts kan het voertuig worden weggesleept indien de bestuurder zich na het aanbrengen van de wielklem binnen een bepaalde tijd niet heeft gemeld. De aan de genoemde werkzaamheden verbonden kosten kunnen volledig doorberekend worden.

Thans wordt de wegsleepregeling voor foutparkeerders uitgevoerd door een bedrijf uit Beverwijk. Voornoemd bedrijf is tevens bereid de wielklem- en wegsleepregeling in het kader van de fiscalisering uit te voeren.

3. Conclusie

Voor wat betreft het parkeerbeleid gaat de voorkeur uit naar fiscalisering als handhavingsmiddel van het betaald parkeren. Ook uit financieel oogpunt is fiscalisering van parkeerboetes niet bezwaarlijk.

4. Voorstel

Wij stellen u voor in te stemmen met de fiscalisering van parkeerboetes. De datum van invoering kan bepaald worden op 1 januari 1993, zijnde de uiterste datum waarop de gemeentelijke regelingen aan de hogere regelingen aangepast moeten zijn. Tevens stellen wij u -ter realisering van het vorenstaande- voor:

1. Onder intrekking van de Parkeermeterverordening, de "Parkeerverordening 1993" vast te stellen;
2. Onder intrekking van de Parkeergeldverordening, de "Verordening Parkeerbelastingen 1993" en de bijbehorende tarieventabel vast te stellen;
3. Een krediet beschikbaar te stellen van f 41.000,-- voor de eenmalig te maken kosten. De jaarlijk terugkerende kosten bedragen f 62.160,-- (kapitaallasten ad f 11.860,-- en overige exploitatiekosten ad f 50.300,--). Deze kunnen gedekt worden uit de geraamde opbrengst van de naheffingsaanslagen, zodat de fiscalisering per saldo budgettair neutraal is. Voor nadere informatie wordt u verwezen naar de stukken welke ter inzage zijn gelegd.

De commissie voor algemeen bestuurlijke zaken, die voor openbare werken, bedrijven en sport en recreatie, die voor personeel en organisatie en automatisering en die voor financiën stemmen hiermede in.

Burgemeester en wethouders van Velsen,
de secretaris, de burgemeester,

J. SCHRIK

A. VAN DOK-VAN WEELE

GEMEENTE VELSEN

DE RAAD DER GEMEENTE VELSEN,

gezien

het voorstel van burgemeester en wethouders, opgenomen in gemeenteblad no. 195 van 1992;

gelet op

artikel artikel 168 van de gemeentewet en artikel 6 van de Wegenverkeerswet;

B E S L U I T:

vast te stellen de
Verordening op het gebruik
van parkeerplaatsen.

Afdeling I

Definities en begripsomschrijvingen

Artikel A

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. RVV 1990: het Reglement verkeersregels en verkeerstekens van 26 juli 1990, Stb. 459;
- b. motorvoertuig: hetgeen daaronder wordt verstaan in het RVV 1990;
- c. parkeren: het gedurende een aaneengesloten periode doen of laten staan van een voertuig, anders dan gedurende de tijd die nodig is voor en gebruikt wordt tot het onmiddellijk in- of uitstappen van personen dan wel het onmiddellijk laden of lossen van goederen, op binnen de gemeente gelegen voor het openbaar verkeer openstaande terreinen of weggedeelten, waarop dit doen of laten staan niet ingevolge een wettelijk voorschrift is verboden;
- d. houder: degene die naar de omstandigheden als houder van een voertuig moet worden beschouwd, met dien verstande dat voor een motorvoertuig dat is ingeschreven in het krachtens de Wegenverkeerswet (Stb. 1935, 554) aangehouden register van opgegeven kentekens als houder wordt aangemerkt degene op wiens naam het voor het motorvoertuig opgegeven kenteken ten tijde van het parkeren in het register was ingeschreven;
- e. parkeerapparatuur: parkeermeters, parkeerautomaten met inbegrip van verzamelparkeerders en hetgeen naar maatschappelijke opvatting overigens onder parkeerapparatuur wordt verstaan;
- f. parkeerapparatuurplaats: een parkeerplaats behorende bij parkeerapparatuur.

Afdeling II

Verbodsbepalingen

Artikel B

1. Het is verboden om enig voorwerp, niet zijnde een motorvoertuig te plaatsen of te laten staan op een parkeerapparatuurplaats.
2. Het is verboden een fiets, een bromfiets of enig ander voorwerp op zodanige wijze tegen of bij parkeerapparatuur te plaatsen of te laten staan, dat daardoor een normaal gebruik daarvan wordt belemmerd of verhinderd.
3. Burgemeester en wethouders kunnen ontheffing verlenen van het bepaalde in het eerste lid van dit artikel.

Artikel C

Het is verboden parkeerapparatuur op andere wijze of met andere middelen, dan wel met andere munten dan die welke in de kennisgeving op de parkeerapparatuur staan aangegeven in werking te stellen.

Afdeling III

Strafbepaling

Artikel D

Overtreding van het bepaalde in afdeling II van deze verordening wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van de eerste categorie.

Afdeling IV

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel E

Met de opsporing van overtredingen van deze verordening zijn, behalve de in artikel 141 van het Wetboek van strafvordering genoemde opsporingsambtenaren, de door burgemeester en wethouders aangewezen ambtenaren belast.

Artikel F

Deze verordening kan worden aangehaald als: "Parkeerverordening 1993".

Artikel G

1. Deze verordening treedt in werking op een door burgemeester en wethouders bij openbaar besluit bekend te maken datum.
2. Bij inwerkingtreding van deze verordening vervalt de "Parkeermeterverordening", vastgesteld bij raadsbesluit van 25 november 1968.

Gedaan in de openbare vergadering
van
De secretaris, de voorzitter,

GEMEENTE VELSEN

DE RAAD DER GEMEENTE VELSEN,

gezien

het voorstel van burgemeester en wethouders, opgenomen in gemeentebblad no. 195 van 1992

gelet op

artikel 272, aanhef en onderdeel h, en artikel 276a der gemeentewet;

B E S L U I T :

vast te stellen de volgende

Verordening op de heffing en de invordering van parkeerbelasting.

Artikel 1

Parkeerbelasting

Onder de naam "parkeerbelasting" wordt een belasting geheven ter zake van het parkeren van een voertuig op een bij, dan wel krachtens deze verordening in de daarin aangewezen gevallen door burgemeester en wethouders te bepalen plaats, tijdstip en wijze.

Artikel 2

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a. parkeren: het gedurende een aaneengesloten periode doen of laten staan van een voertuig, anders dan gedurende de tijd die nodig is voor en gebruikt wordt tot het onmiddellijk in- of uitstappen van personen dan wel het onmiddellijk laden of lossen van goederen, op binnen de gemeente gelegen voor het openbaar verkeer openstaande terreinen of weggedeelten, waarop dit doen of laten staan niet ingevolge een wettelijk voorschrift is verboden;
- b. houder: degene die naar de omstandigheden als houder van een voertuig moet worden beschouwd, met dien verstande dat voor een motorrijtuig dat is ingeschreven in het krachtens de Wegenverkeerswet (Stb. 1935, 554) aangehouden register van opgegeven kentekens als houder wordt aangemerkt degene op wiens naam het voor het motorrijtuig opgegeven kenteken ten tijde van het parkeren in het register was ingeschreven;
- c. parkeerapparatuur: parkeermeters, parkeerautomaten, met inbegrip van verzamelparkeermeters, en hetgeen naar maatschappelijke opvattingen overigens onder parkeerapparatuur wordt verstaan.

Artikel 3

Belastingplicht

1. De belasting wordt geheven van degene die het voertuig heeft geparkeerd.
2. Als degene die het voertuig heeft geparkeerd wordt mede aangemerkt:
 - a. degene die de belasting voldoet, dan wel te kennen geeft of heeft gegeven de belasting te willen voldoen;
 - b. zolang geen voldoening van de belasting heeft plaatsgevonden: de houder van het voertuig, met dien verstande dat:
 1. indien een voor ten hoogste drie maanden aangegane huurovereenkomst wordt overgelegd waaruit blijkt wie ten tijde van het parkeren ingevolge deze overeenkomst de huurder van het voertuig was, niet de houder maar de huurder wordt aangemerkt als degene die het voertuig heeft geparkeerd;
 2. indien blijkt dat een ander in het kentekenregister had moeten staan ingeschreven, die ander wordt aangemerkt als degene die het voertuig heeft geparkeerd.
3. De belasting wordt niet geheven van degene die op de voet van het tweede lid, onderdeel b, als degene die het voertuig heeft geparkeerd wordt aangemerkt, indien deze aannemelijk maakt dat ten tijde van het parkeren een ander tegen zijn wil van het voertuig heeft gebruik gemaakt en dat hij dit gebruik redelijkerwijs niet heeft kunnen voorkomen.

Artikel 4

Tijdstip van ontstaan van de belastingschuld

De belasting is verschuldigd bij de aanvang van het parkeren.

Artikel 5

Tarief, tijdvak en maatstaf van heffing

Het tarief, het tijdvak en de maatstaf van heffing zijn vermeld in de bij deze verordening behorende en daarvan deel uitmakende tarieventabel.

Artikel 6

Wijze van heffing en termijn van betaling

1. De belasting wordt geheven bij wege van voldoening op aangifte en moet worden betaald bij de aanvang van het parkeren.
2. Een naheffingsaanslag moet terstond worden betaald

Artikel 7

Vaststelling formulier aangiftebiljet

Het formulier van het aangiftebiljet wordt bij afzonderlijk raadsbesluit vastgesteld.

Artikel 8

Machtiging tot overdracht van bevoegdheden

Burgemeester en wethouders kunnen een of meer gemeente-ambtenaren aanwijzen, die in hun plaats treden met betrekking tot de uitvoering van enige wettelijke bepaling betreffende de heffing en de invordering van de belasting.

Artikel 9

Bevoegdheid tot aanwijzing parkeerplaatsen

De aanwijzing van de plaats waar, het tijdstip en de wijze waarop tegen betaling van de belasting mag worden geparkeerd geschiedt in alle gevallen door burgemeester en wethouders bij openbaar te maken besluit.

Artikel 10

Bevoegdheid tot naheffingsaanslag, wielklem en wegsleepregeling

1. Tot zekerheid van de betaling van een naheffingsaanslag ter zake van de belasting kan aan het voertuig ook een wielklem worden aangebracht, waardoor wordt verhinderd dat het voertuig wordt weggereden.
2. Burgemeester en wethouders wijzen bij openbaar te maken besluit in alle gevallen de terreinen en weggedeelten aan waar de wielklem wordt toegepast.
3. Indien na het aanbrengen van de wielklem 24 uren zijn verstreken kan het voertuig naar een door burgemeester en wethouders aangewezen plaats worden overgebracht en in bewaring worden gesteld.

Artikel 11

Kosten

1. De kosten van de naheffingsaanslag ter zake van de belasting bedragen f. 65,--
2. a. De kosten van het aanbrengen en verwijderen van de wielklem bedragen f. 88,--
b. Indien het aanbrengen en/of het verwijderen van de wielklem geschiedt:
 - op maandag tot en met vrijdag tussen 17.00 uur en 24.00 uur wordt het bedrag genoemd onder a verhoogd met f. 17,15
 - op zaterdag tot 24.00 uur wordt het bedrag genoemd onder a verhoogd met f. 17,15
 - op maandag tot en met zaterdag tussen 00.00 uur en 08.00 uur wordt het bedrag genoemd onder a verhoogd met f. 34,30
 - op zon- en feestdagen wordt het bedrag genoemd onder a verhoogd met f. 34,30
3. a. De kosten voor de overbrenging en bewaring bedragen f. 250,--
b. Indien de bewaring langer geschiedt dan een dag wordt het bedrag genoemd onder a verhoogd met f. 25,-- per dag, waarbij een gedeelte van een dag voor een volledige dag wordt gerekend.

4. Het bedrag van de ingevolge het tweede en derde lid in rekening te brengen kosten wordt bij beschikking vastgesteld

Artikel 12

Kwijtschelding

Bij de invordering van deze belasting wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 13

Nakoming van verplichtingen

De verplichtingen genoemd in de artikelen 47, 50 en 51 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301) en in de artikelen 58 en 61 van de Invorderingswet 1990 (Stb. 221) gelden mede jegens de door burgemeester en wethouders aangewezen ambtenaren der gemeentelijke belastingen.

Artikel 14

Vrijstelling invorderingsrente bij uitstel van betaling

Ingeval op de voet van artikel 25 van de Invorderingswet 1990 uitstel van betaling is verleend wordt geen invorderingsrente in rekening gebracht indien deze voor alle op één aanslagbiljet vermelde aanslagen gerekend over de volledige looptijd van het genoten uitstel in totaal een bedrag van f 50,-- niet te boven gaat.

Artikel 15

Inwerkingtreding en citeertitel

1. De "Parkeergeldverordening" van 25 november 1968 wordt ingetrokken, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich hebben voorgedaan vóór de in het tweede lid genoemde datum van ingang van de heffing.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 1993, welke tevens de datum van ingang van de heffing is.
3. Deze verordening kan worden aangehaald als "Verordening parkeerbelasting 1993"

Gedaan in de openbare vergadering
van
De secretaris, de voorzitter,

Bijlage A, behorende bij raadsvoorstel "Fiscalisering van parkeerboetes"

Betreft: Financiële gevolgen fiscalisering

In het navolgende wordt nader ingegaan op de financiële gevolgen van de invoering van de fiscalisering van parkeerboetes.

1. Kosten, welke ingevolge de wettelijke regeling doorberekend kunnen worden:

	<u>Kosten</u>	<u>Op jaarbasis</u>
a. parkeercontroleur	f 55.000	f 55.000
b. adm. kracht	f 27.500	f 27.500
c. overhead (= 50% van a en b= wettelijk maximum)	f 41.250	f 41.250
d. automatisering	<u>f 50.650</u>	<u>f 25.210</u>
Totaal	f 174.400	f 148.960

2. Extra kosten ingevolge de fiscalisering:

a. Investeringskosten:	
- automatisering	f 35.850
- informatie (borden e.d.)	<u>f 5.000</u>

Totaal f 40.850

Op grond van de investeringskosten bedraagt het benodigd krediet f 41.000,-- (kosten naar boven afgerond op een veelvoud van f 1.000,--).

b. Kosten per jaar:	
- investeringslasten	f 11.860

0810bijl.

- parkeercontroleur *)		f	--
(1 mensjaar)			
- adm. kracht			
- belastingen	0,3 mensj.		
- comptabiliteit	0,1 mensj.		
- politie	<u>0,1</u> mensj.		
	0,5 mensj.	f	27.500
- overhead		f	5.000
- automatisering		f	14.800
- porto		f	1.000
- diversen		<u>f</u>	<u>2.000</u>
	Totaal	f	62.160

De kosten ad f 62.160,-- kunnen gedekt worden uit de opbrengst van de naheffingsaanslagen, welke geraamd is op f 65.000,--.

*) De kosten van de controle op het betaald parkeren, zijn niet aan te merken als extra kosten ten gevolge van de fiscalisering. Bij de uitbreiding van het aantal controleurs van 1 naar 3 full-time krachten in het kader van controle op de naleving van gemeentelijke voorschriften, is reeds rekening gehouden met controlewerkzaamheden voor wat betreft het betaald parkeren. Dit staat los van de invoering van de fiscalisering van parkeerboetes.

Bijlage B, behorende bij raadsvoorstel "Fiscalisering van parkeerboetes"

Betreft: procedurebeschrijving naheffingsaanslagen

1. opleggen naheffingsaanslag:

- a. De parkeercontroleur constateert dat er geen geld in de parkeermeter/-automaat is gedaan.
- b. De parkeercontroleur schrijft een naheffingsaanslag uit.
- c. De naheffingsaanslag wordt onder de ruitenwisser geplaatst.

2. betaling naheffingsaanslag

a. Contant.

De "overtreder kan binnen 24 uur betalen op het politiebureau. De administratieve kracht van het politiebureau (sub-ontvanger) brengt de ontvangsten naar de ontvanger (afdeling financiën, bureau comptabiliteit).

b. Giraal.

Bureau belastingen (afdeling financiën) zet het kentekennummer om in de naam-, adres- en woonplaatsgegevens van de houder van het voertuig (via de lijnverbinding met de Rijksdienst voor het wegverkeer te Veendam). Kentekengegevens die niet via Veendam te verkrijgen zijn, (bv. buitenlandse kentekens), worden, voor zover mogelijk, via het politiebureau opgevraagd bij Interpol. Bureau belastingen vervaardigd met behulp van het belastingpakket GHA een duplicaat naheffingsaanslag met een acceptgirokaart. Betaling dient te geschieden binnen de op de duplicaat-naheffingsaanslag vermelde termijn.

3. bezwaar- en beroep

De belastingplichtige kan bezwaar maken tegen de naheffingsaanslag bij het hoofd van de afdeling financiën. Vervolgens kan men beroep aantekenen bij het Gerechtshof.

De bezwaar- en beroepschriften worden afgehandeld door bureau belastingen.

4. (dwang)invordering

Bureau comptabiliteit controleert of de naheffingsaanslagen betaald worden. Indien betaling achterwege blijft verstuurt bureau comptabiliteit een aanmaning via het belastingpakket GHA.

Indien de aanmaning niet wordt betaald, wordt door bureau comptabiliteit een dwangbevel vervaardigd via het belastingpakket GHA. De dwanginvordering wordt verzorgd door de deurwaarder.

KWIJTSCHELDING VAN DE BELASTING (INCL. KOSTEN) IS NIET MOGELIJK.

Bijlage C, behorende bij raadsvoorstel "Fiscalisering van parkeerboetes"

Betreft: berekeningswijze naheffingsaanslag

De naheffingsaanslag wordt berekend over een parkeerduur van een uur, tenzij aannemelijk is dat het voertuig langer dan een uur zonder betaling geparkeerd heeft gestaan.

Ter zake van het opleggen van een naheffingsaanslag worden kosten in rekening gebracht. Deze kosten maken onderdeel uit van de naheffingsaanslag en worden afzonderlijk op het aanslagbiljet vermeld.

Ten aanzien van hetzelfde voertuig worden per aaneengesloten periode de kosten niet vaker dan eenmaal per kalenderdag in rekening gebracht.

Een voorbeeld

Stel men moet van 9.00 tot 18.00 uur parkeerbelasting betalen.

1e controle door parkeercontroleur om 9.30 uur

De naheffingsaanslag mag 1 uur betreffen. Dus van 8.30 tot 9.30.

Betaald parkeren vanaf 9.00, berekening is derhalve:

van 9.00 tot 9.30 uur =	½ uur x tarief =	f
	kosten	f 65,-- +
	Totaal	f

2e controle door parkeercontroleur om 10.15 uur

Berekening 2e naheffingsaanslag.

Van 9.15 tot 10.15, verminderd met de reeds eerder in rekening gebrachte tijd. Dus: minus 9.15 tot 9.30.

Berekening: van 9.30 tot 10.15 =	3/4 uur x tarief =	f
	géén kosten	-----
	Totaal	f

3e controle door parkeercontroleur om 12.00 uur

Berekening 3e naheffingsaanslag.

Moet je nu ook weer 1 uur terugrekenen?

Nee, de auto is niet verplaatst, dus je mag aannemen van 10.15 (laatste "bon") tot 12.00 uur.

Berekening: van 10.15 tot 12.00 =	1 3/4 uur x tarief =	f
	géén kosten	-----
	Totaal	f

Toelichting op de "Verordening op de heffing en de invordering van parkeerbelasting"

Algemeen

Met de Wet van 21 juni 1990 (Stb. 426) is de gemeentewet gewijzigd in die zin dat thans de heffing van parkeerbelastingen mogelijk is op de voet van artikel 276a van die wet. De wet is tezamen met het Besluit parkeerbelastingen (Stb. 574) in werking getreden op 1 januari 1991 (Besluit van 12 december 1990, Stb. 603).

Op grond van de onderhavige verordening wordt een parkeerbelasting geheven ter zake van het parkeren bij parkeerapparatuur.

In de verordening wordt op een aantal plaatsen de bestuursbevoegdheid van burgemeester en wethouders geregeld. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen de bestuursbevoegdheid en de uitvoering van enige wettelijke bepaling betreffende de heffing en de invordering van gemeentelijke belastingen. Daar waar het gaat om de uitvoering met betrekking tot de heffing en de invordering is delegatie op grond van artikel 282 van de gemeentewet en artikel 8 van de verordening mogelijk. Waar het gaat om de bestuursbevoegdheid is delegeren niet mogelijk. In de verordening is daarom als het gaat over de bestuursbevoegdheid consequent gesproken over burgemeester en wethouders. Gaat het over delegeerbare uitvoering dan is het gebruik van de term burgemeester en wethouders vermeden. Kortom: als in de verordening staat dat burgemeester en wethouders iets moeten doen, dan moeten zij dat ook doen.

Voor nadere informatie omtrent de onderhavige verordening wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

In artikel 1 is omschreven welke parkeerbelasting geheven wordt. Het gaat dan om de belasting ter zake van het parkeren van een voertuig op een bepaalde aangewezen plaats. Hierbij gaat het om parkeren bij parkeerapparatuur.

Artikel 2

In artikel 2 hebben de begripsomschrijvingen een plaats gevonden. Op de eerste plaats wordt omschreven wat wordt verstaan onder het parkeren van een voertuig. Er wordt nadrukkelijk gesproken over voertuigen en niet over motorrijtuigen. Het begrip voertuig is ruimer dan het begrip motorrijtuig. Deze ruimere omschrijving vinden we ook terug bij de omschrijving van het begrip houder. Voor de houder van voertuigen wordt gekeken naar degene die naar de omstandigheden beoordeeld als houder van het voertuig moet worden beschouwd. Alleen voor de houders van motorrijtuigen die zijn ingeschreven in het kentekenregister wordt gekeken naar degene op wiens naam het voor dat motorrijtuig afgegeven kenteken ten tijde van het parkeren was ingeschreven. Voor het parkeren van andere voorwerpen dan voertuigen komt de heffing van parkeerbelasting niet aan de orde.

Tot slot is een omschrijving opgenomen van het begrip parkeerapparatuur.

Artikel 3

In artikel 3 is vastgelegd wie belastingplichtig is voor de belasting genoemd in artikel 1. Hoofregel is dat de belasting wordt geheven van degene die het voertuig heeft geparkeerd. In het tweede en derde lid van artikel 3 wordt aangegeven wie respectievelijk als degenen die het voertuig hebben geparkeerd mede worden aangemerkt dan wel in het derde lid van wie de belasting niet wordt geheven.

Als degene die het voertuig heeft geparkeerd wordt tevens aangemerkt degene die de belasting voldoet, dat is dus degene die geld werpt in de parkeerapparatuur, dan wel degene die na de eerste aanmaning te kennen geeft of te kennen heeft gegeven de belasting te willen voldoen. Zolang die belasting echter niet is voldaan, wordt de houder van het voertuig tevens aangemerkt als degene die het voertuig heeft geparkeerd en de houder is dan weer degene waarvan het kenteken staat ingeschreven in het kentekenregister. Een uitzondering op het aanmerken van de houder als degene die het voertuig heeft geparkeerd, is te vinden in het tweede lid, onderdeel b. Als namelijk een voor ten hoogste 3 maanden aangegane huurovereenkomst wordt overlegd waaruit kan blijken wie ten tijde van het parkeren de huurder van het voertuig was, dan wordt niet de houder maar de huurder als degene die het voertuig heeft geparkeerd aangemerkt.

Zo is er ook nog een tweede uitzondering. Indien namelijk blijkt dat een ander in het kentekenregister had moeten staan ingeschreven, dan wordt die ander als degene die het voertuig heeft geparkeerd aangemerkt. Dit kan bijvoorbeeld blijken als de houder een zogenaamd vrijwaringsbewijs overlegt.

In het derde lid wordt aangegeven van wie de belasting niet wordt geheven. Iemand kan niet als degene die het voertuig heeft geparkeerd worden aangemerkt indien hij aannemelijk maakt dat ten tijde van het parkeren een ander tegen zijn wil van het voertuig gebruik heeft gemaakt. Er moet wel aannemelijk worden gemaakt dat hij dit gebruik redelijkerwijs niet heeft kunnen voorkomen. Het is de bedoeling dat de houder niet als parkeerder wordt aangemerkt indien er met zijn voertuig joyriding heeft plaatsgevonden of als het voertuig op het moment van constateren als gestolen geregistreerd staat.

Artikel 4

In artikel 4 is geregeld op welk tijdstip de belastingschuld ontstaat. Geregeld is dat de belasting verschuldigd is bij de aanvang van het parkeren.

Artikel 5

In artikel 5 wordt voor het tarief, het tijdvak en de maatstaf van heffing verwezen naar de bij de verordening behorende tarieventabel.

Artikel 6

In artikel 6 hebben de wijze van heffing en de betalingstermijn een plaats gevonden. Op grond van de wettelijke regeling wordt de belasting aangemerkt als geheven bij wege van voldoening op aangifte en zij moet worden betaald bij de aanvang van het parkeren. Dit is zo in de verordening opgenomen. Als geen voldoening op aangifte heeft plaatsgevonden kan een naheffingsaanslag worden opgelegd. In die situatie vindt het traject zoals dat is vastgelegd in de artikelen 283a en 283b van de gemeentewet toepassing.

Artikel 7

In artikel 7, derde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen is bepaald dat de minister het formulier van het aangiftebiljet vaststelt. Via het "vertaalartikel" 281 van de gemeentewet betekent dit dat de inrichting van het formulier van het aangiftebiljet door de raad moet worden vastgesteld. De vaststelling van het formulier van het aangiftebiljet kan niet gedelegeerd worden aan burgemeester en wethouders of aan een aangewezen ambtenaar. De tekst van de wet geeft die ruimte niet.

Artikel 8

De verschillende wetten die voor de heffing en invordering van gemeentelijke belastingen van belang zijn, kennen twee soorten van overdracht van bevoegdheden en wel de afgeleide delegatie en de directe delegatie. Afgeleide delegatie treft men aan in artikel 282 van de gemeentewet. Aan dit artikel ontleent de raad zijn bevoegdheid om in de verordening burgemeester en wethouders te machtigen hun bevoegdheden met betrekking tot de uitvoering van enige wettelijke bepaling betreffende de heffing en invordering van gemeentelijke belastingen over te dragen aan één of meer gemeenteambtenaren. Deze machtiging kan een beperkt of algemeen karakter hebben. Gekozen is voor een algemene delegatiebevoegdheid. Of en in hoeverre burgemeester en wethouders invulling geven aan deze bevoegdheid wordt aan hen overgelaten.

Artikel 9

In artikel 9 is opgenomen dat burgemeester en wethouders de bevoegdheid hebben om parkeerplaatsen aan te wijzen. Op grond van de wettelijke voorschriften in artikel 276a van de gemeentewet, moet de verordening een regeling bevatten in welke gevallen burgemeester en wethouders die aanwijzing kunnen doen. In de verordening is opgenomen dat deze aanwijzing in alle gevallen geschiedt door burgemeester en wethouders bij openbaar te maken besluit.

De aanwijzingsbevoegdheid gaat niet zover dat ook het gebied waar welke wijze van heffing van toepassing is door burgemeester en wethouders kan geschieden. Er is daarom voor gekozen dit te regelen via de tarieventabel.

Artikel 10

In artikel 10 is opgenomen de regeling op grond waarvan aan het voertuig een wielklem kan worden aangebracht tot zekerheid van de betaling van een naheffingsaanslag.

In het tweede lid is opgenomen dat burgemeester en wethouders bij openbaar te maken besluit in alle gevallen de terreinen en weggedeelten kunnen aanwijzen waar de wielklem wordt toegepast. Zijn deze terreinen of weggedeelten niet aangewezen dan kan de wielklem daar ook niet worden toegepast. Met de regeling in deze verordening is voorzien dat burgemeester en wethouders dat overigens in alle gevallen zelf kunnen bepalen.

In het derde lid is opgenomen dat het voertuig naar een door burgemeester en wethouders aan te wijzen plaats kan worden overgebracht als na het aanbrengen van de wielklem 24 uur zijn verstreken.

Artikel 11

In artikel 11 worden alle in rekening te brengen kosten, indien niet op de reguliere wijze wordt betaald, geregeld. In het eerste lid hebben de kosten van de naheffingsaanslag een plaats gekregen. De hoogte hiervan is bepaald met inachtneming van het Besluit parkeerbelastingen.

In het tweede lid zijn de kosten voor het aanbrengen en verwijderen van de wielklem opgenomen. De werkzaamheden in verband met het aanbrengen en verwijderen van de wielklem worden uitbesteed aan een bedrijf. De kosten zijn gebaseerd op de tarieven die het bedrijf voor de genoemde werkzaamheden in rekening brengt.

In het derde lid heeft de regeling over de kosten van de overbrenging van het voertuig en de bewaring daarvan een plaats gekregen. Ook in deze geldt dat de werkzaamheden worden uitbesteed aan een bedrijf. De kosten zijn gebaseerd op de tarieven die het bedrijf voor de overbrenging en bewaring van voertuigen in rekening brengt.

In het vierde lid is opgenomen dat het bedrag van de in rekening te brengen kosten wordt geconcretiseerd in een beschikking. Dit is zo geregeld in verband met het bieden van een rechtsgang.

Artikel 12

Bij de parkeerbelasting is het verlenen van kwijtschelding niet aan de orde. De van hogerhand gegeven regels geven geen ruimte om voor deze belasting de rijksregels zonder meer toepassing te laten vinden. Dehalve is in deze verordening een uitsluiting opgenomen.

Artikel 13

Ingevolge artikel 52 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen kan door of vanwege Onze minister (lees: de raad) worden bepaald dat de verplichtingen neergelegd in de artikelen 47, 50 en 51 van die wet ook jegens andere ambtenaren van de gemeentelijke belastingen moeten worden nagekomen. Uit de woorden "door de raad" volgt dat de raad rechtstreeks de bedoelde personen kan aanwijzen, terwijl uit de woorden "vanwege de raad" volgt dat de raad ook bijvoorbeeld aan burgemeester en wethouders kan overlaten om tot bedoelde aanwijzing over te gaan. In dit verband moet er wel op worden gewezen dat burgemeester en wethouders ingevolge artikel 209, letter p, van de gemeentewet de ambtenaren der gemeentelijke belastingen benoemen. Sinds de inwerkingtreding van de Invorderingswet 1990 gelden ook bepaalde inlichtingenbevoegdheden voor de ontvanger. Ook hier kunnen burgemeester en wethouders andere ambtenaren aanwijzen.

Artikel 14

Door de werking van artikel LVIII, vierde lid, van de Invoeringswet Invorderingswet 1990 (Stb. 1990, 222) worden de regels omtrent berekening van invorderingsrente automatisch uitgesteld tot 1997. In de Invoeringswet is tevens bepaald dat bij uitstel van betaling wel rente moet worden berekend. De gemeente kan de invoering van deze bepaling niet opschorten. Wel bestaat de mogelijkheid om in de verordening te regelen dat geen invorderingsrente in rekening wordt gebracht indien deze een bepaald bedrag niet te boven gaat. In artikel 14 is geregeld dat geen invorderingsrente wordt berekend indien deze een bedrag van f 50,-- niet te boven gaat. Het niet berekenen van invorderingsrente is een op doelmatigheidsoverwegingen gebaseerde begunstigende maatregel in de richting van de belastingschuldigen.

Artikel 15

Artikel 270 van de gemeentewet schrijft voor dat in de verordening moet worden opgenomen het tijdstip van ingang van de heffing. Door dit artikel is daarmee aan deze eis voldaan.

In het eerste lid wordt geregeld dat de oude verordening wordt ingetrokken. Er wordt voorkomen dat er een vacuüm ontstaat, doordat is bepaald dat zij met betrekking tot de heffing van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor de datum van intrekken hebben voorgedaan.

Raming kosten en baten ter zake van het opleggen van een naheffingsaanslag, behorende bij de "Verordening parkeerbelasting 1993".

De gemeentelijke kosten en baten ter zake van het opleggen van een naheffingsaanslag als bedoeld in artikel 283a, vierde lid, van de gemeentewet zijn, gelet op het bepaalde in artikel 2 en 3 van het Besluit gemeentelijke parkeerbelastingen, als volgt berekend.

Kosten 1993

a. Kosten parkeercontroleurs	f	55.000
b. Kosten administratief personeel		
0,5 x f 55.000	f	27.500
c. Overheadkosten	f	41.250
d. Vaste automatiseringskosten	f	23.210
e. Variabele automatiseringskosten		
- gebruik van de apparatuur	f	pm
- formulieren	f	2.000
f. Rentekosten investeringen		
(reeds opgenomen onder d)	f	--
g. Afschrijving apparatuur en gebouwen (apparatuur reeds opgenomen onder d)	f	pm

Totale kosten f 148.960

Uitgegaan wordt van 1.000 naheffingsaanslagen per jaar.

Kosten per naheffingsaanslag:

f 148.960 : 1.000 = f 148,96

Gelet op het wettelijk maximum zijn de kosten per naheffingsaanslag bepaald op f 65,--.

Baten 1993

1.000 naheffingsaanslagen ad f 65,-- = f 65.000

Raming kosten en baten ter zake van het aanbrengen en
verwijderen van een wielklem, behorende bij de "Verordening
parkeerbelasting 1993"

Het aanbrengen en verwijderen van een wielklem als bedoeld in artikel 283b van de gemeentewet geschiedt door derden. De volgende kosten worden in rekening gebracht:

1. De kosten van het aanbrengen en verwijderen van de wielklem bedragen f 88,02
2. Indien het aanbrengen en/of het verwijderen van de wielklem geschiedt:
 - op maandag tot en met vrijdag tussen 17.00 uur en 24.00 uur wordt het bedrag genoemd onder 1 verhoogd met f 17,15
 - op zaterdag tot 24.00 uur wordt het bedrag genoemd onder 1 verhoogd met f 17,15
 - op maandag tot en met zaterdag tussen 00.00 uur en 08.00 uur wordt het bedrag genoemd onder 1 verhoogd met f 34,31
 - op zon- en feestdagen wordt het bedrag genoemd onder 1 verhoogd met f 34,31

Ingevolge artikel 11 van de "Verordening parkeerbelasting 1993" worden de voornoemde kosten volledig doorberekend.

Raming kosten en baten van overbrenging en bewaring van een voertuig, behorende bij de "Verordening parkeerbelasting 1993"

De overbrenging en bewaring van een voertuig als bedoeld in artikel 283b van de gemeentewet geschiedt door derden. De volgende kosten worden in rekening gebracht:

1. De kosten voor de overbrenging en bewaring bedragen f 250,00
2. Indien de bewaring langer geschiedt dan een dag wordt het bedrag genoemd onder 1 verhoogd met f 25,00 per dag, waarbij een gedeelte van een dag voor een volledige dag wordt gerekend.

Ingevolge artikel 11 van de "Verordening parkeerbelasting 1993" worden de voornoemde kosten volledig doorberekend.

Toelichting op de "Verordening op het gebruik van parkeerplaatsen"

Artikel A

Motorvoertuig

Op grond van (het nieuwe) artikel 276a van de gemeentewet kunnen parkeerbelastingen niet alleen geheven worden voor motorvoertuigen, maar voor alle voertuigen. In Velsen is de heffing alleen van toepassing op motorvoertuigen.

Parkeren

In artikel 276a van de gemeentewet is in hoofdzaak dezelfde definitie van parkeren gehanteerd, die in de wegenverkeerswetgeving voorkomt. In de verordening is de definitie van artikel 276a van de gemeentewet overgenomen.

Parkeerapparatuur

Sinds de invoering van het RVV 1990 op 1 november 1991 is het niet meer noodzakelijk in de verordening een onderscheid te maken tussen parkeermeters en parkeerautomaten. Daarom wordt nu alleen nog het begrip parkeerapparatuur gehanteerd.

Artikel B

Dit artikel verbiedt het plaatsen van voorwerpen, niet zijnde motorvoertuigen, op parkeerapparatuurplaatsen. Het plaatsen van dergelijke voorwerpen belemmert de normale gang van zaken op de genoemde plaatsen en doorkruist daarmee de beoogde regulering. Het gaat hier om gedragingen die zich niet lenen voor fiscalisering.

Artikel C

Ook dit artikel bevat enkele verbodsbepalingen voor gedragingen die niet gefiscaliseerd kunnen worden.

Artikel D

Artikel 195 van de gemeentewet bepaalt dat gemeenten op overtreding van hun verordeningen een hechtenis van ten hoogste twee maanden of een geldboete van de eerste of tweede categorie kunnen stellen. Openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak kan als bijkomende straf op een overtreding worden gesteld. Gezien de ernst van een parkeerovertreiding is daarop een geldboete gesteld van de eerste categorie. Het openbaar maken van de rechterlijke uitspraak is een bijkomende straf waarvan bij parkeerovertreidingen weinig effect te verwachten valt. Het opnemen daarvan in de verordening is daarom achterwege gelaten.